

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
15.K.27.392/2014/12. szám

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság *Dr. Kármán Judit* (5100 Jászberény, Dózsa Gy. u. 7. szám alatti székhelyű) *ügyvéd* által képviselt **felperes neve** (felperes címe szám alatti székhelyű) **felperesnek** - *Dr. Volosinovszki Vanda jogi előadó* által képviselt **alperes neve** (alperes címe szám alatti székhelyű) **alperes** ellen **vámhatározat bírósági felülvizsgálata** iránti perében az alulírott napon meghozta az alábbi

Ítéletet

A bíróság a felperes keresetét **elutasítja**.

A bíróság **kötelezi a felperest**, hogy fizessen meg a magyar államnak **21.000** (huszonegyezer) **forint** le nem rótt **eljárási illetéket**, az illetékügyi hatóság külön felhívására, az ott megjelölt időben és módon.

A bíróság **kötelezi a felperest**, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek **20.000** (húszezer) **forint perköltséget**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A bíróság a felperes keresete, az alperes ellenkérelme, a peres felek szóbeli és írásbeli nyilatkozatai, és a beszerzett közigazgatási iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

(R.Z. gépjármű vezető neve) 2014. február 20. napján kibérelte a felperes tulajdonát képező **(K...-... frsz-ú)** frsz-ú, **(F.P. gépjármű típusa)** típusú gépjárművét hét nap időtartamra.

A NAV Észak-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatóság nyomozói 2014. február 25. napján a 49. számú főút **(J. település neve)** és **(Ő település neve)** közötti szakaszán közúti ellenőrzés alá vonták a perbeli gépjárművet, amelyet **(R.Z. gépjármű vezető neve)** jászberényi lakos vezetett. Az ellenőrzés során a jármű hátsó ülésparnái helyéről mindösszesen 2.476 doboz zárjegy nélküli **(F. cigaretta típusának neve)** típusú cigaretta került előtalálásra, mely cigarettára álcázásként egy nagytestű kaukázusi kutyát ültettek. **(R.Z. gépjármű vezető neve)** az előtalált cigaretta eredetét, származását, adózott voltát nem tudta hitelt érdemlően igazolni.

A gépjárművet a NAV Észak-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatóság nyíregyházi székhelyére szállították az ügy lefolytatása érdekében. A gépjármű átvizsgálása során megállapítást nyert, hogy a gépkocsiból a hátsó ülésor ülőfelülete eltávolításra került.

(R.Z. gépjármű vezető neve) az ellenőrzéskor először akként nyilatkozott, hogy a kutyáját sétáltatta, és akkor talált öt mesterkarton ukrán eredetű cigarettát, majd azt bepakolta a gépjárműbe, majd pár perc elteltével azonban már akként nyilatkozott, hogy a cigarettát Mátészalkán vásárolta.

A perbeli gépjárműben előtalált cigaretta tulajdonosa **(R.Z. gépjármű vezető neve)**, míg a felperesnek nem volt tudomása arról, hogy a gépjárművével magyar adójegy nélküli cigarettát fognak szállítani.

A NAV Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága (elsőfokú vámhatóság) a 2014. február 25. napján kelt 3059626081 számú végzésével a jövedéki adóról és a jövedéki termék forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) 119. §-a alapján a gépjárművet, az indítókulcsot, és a forgalmi engedélyt lefoglalta, tekintettel arra, hogy a gépjárművet adózás alól elvont, igazolatlan származású jövedéki termék szállítására, tárolására használták.

Az elsőfokú vámhatóság a 2014. június 16. napján kelt 2049396409 számú határozatával **(R.Z. gépjármű vezető neve)**t jövedéki törvénysértés elkövetése miatt 2.472.236 forint jövedéki bírság megfizetésére kötelezte azzal, hogy az adójegy nélküli lefoglalt cigaretta további sorsáról az illetékes bíróság fog dönteni. Határozatában rögzítette, hogy a lefoglalt gépjármű, a hozzátartozó forgalmi engedély, és indítókulcs tekintetében külön határozatban történik rendelkezés.

Az **elsőfokú vámhatóság** a 2014. június 16. napján kelt **2049396410. számú határozatával** elrendelte a perbeli gépjármű, a forgalmi engedély, és az indítókulcs elkobzását.

Határozatában rögzítette, hogy a jövedéki eljárás során **(R.Z. gépjármű vezető neve)** meghallgatására tett kísérletek nem vezettek eredményre, meghallgatását nem sikerült elvégezni.

Az elsőfokú vámhatóság indokolásában a perbeli gépjármű elkobzása vonatkozásában a Jöt. 120. § (2) bekezdésére hivatkozással rendelkezett, figyelemmel arra, hogy a perbeli gépjárművön jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást végeztek. Határozatában rögzítette, hogy a felperes, mint gépjármű tulajdonos a gépjárművet úgy adta bérbe, hogy annak ülései a gépjárműben maradéktalanul megtalálhatóak voltak. Ezzel szemben az elkövetés időpontjában a gépjárműben a hátsó ülésből csak annak háttámlája volt megtalálható, a hátsó ülés felső lapja a gépjárműből **(R.Z. gépjármű vezető neve)** által eltávolításra került annak érdekében, hogy annak helyére, az így megnövekedett térbe kerüljön bepakolásra a nagy mennyiségű, adózás alól elvont cigaretta.

Az elsőfokú határozattal szemben a **felperes fellebbezéssel** élt, melyben előadta, hogy **(R.Z. gépjármű vezető neve)** nem tájékoztatta az átalakításról, és nem volt tudomása arról sem, hogy milyen tevékenységet végez az autóval. Átadáskor még minden ülés az eredeti helyén volt. Mindezekre tekintettel a Btk. 72. § (3) bekezdésére hivatkozással a határozat visszavonását kérte.

Az **alperes** a 2014. július 18. napján kelt **3099798623 ÉARVFIG számú határozatával** az elsőfokú vámhatóság határozatát - annak helyes indokainál fogva - helybenhagyta. Határozatában kiemelte, hogy a perbeli gépjárműből a hátsó ülés párnákat eltávolították annak érdekében, hogy abban adózás alól elvont jövedéki terméket, cigarettát szállítsanak. A cigaretták a hátsó ülés párnák helyéről kerültek elő, így joggal feltételezték, hogy a gépjármű speciálisan jövedéki termék szállítására került átalakításra. Az ülés párnák eltávolításával a gépjármű alkalmas lett arra, hogy abban jövedéki terméket nagyobb mennyiségben szállítsanak. Az ülés párnák eltávolítása egyértelműen arra irányult, hogy az utastér térfogatát megnövelve, nagyobb mennyiségű cigarettát

tudjanak szállítani. A személygépkocsi utastere rendeltetésszerűen személyszállításra szolgál. Az ülések, üléspárnák ideiglenes eltávolítása nem kifogásolható, és egyéb termékek szállítása sem ütközik törvénysértésbe. Maga az átalakítás a célzata miatt vált jogsértővé, ami egyértelműen arra irányult, hogy az utasteret is raktérré alakítva, alkalmassá tegyék a személygépkocsit a lehető legnagyobb mennyiségű cigaretta szállítására. Így egyértelműen megállapítható, hogy a gépjárművön jövedéki törvénysértést célzó átalakítást végeztek.

Határozatában hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság (ma Kúria) Kfv.I.35.399/2006/4., Kfv.I.35.270/2006/7., és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság (ma Nyíregyházi Törvényszék) 1.K.21.493/2007/6., 1.K.21.712/2007/3., 1.K.21.817/2007/5., 4.K.21.754/2007/2., 2.K.20.993/2006/3. számú határozataira, mely határozatban akként foglaltak állást a jövedéki törvénysértést elkövetését célzó átalakítás végzése értelmezése kapcsán, hogy mindegy, hogy a járművön mikor végezték az átalakítást, mindegy, hogy amikor az átalakítás történt, akkor mi volt a tulajdonosnak, vagy az átalakító személynek a célja. Az a lényeges, hogy olyan átalakítás történt, melynek következtében az átalakított részt a gépkocsiban jövedéki törvénysértés elkövetésére lehet használni, és használták is erre a célra.

Előadta, hogy a jövedéki közigazgatási eljárás keretében került lefoglalásra a gépjármű, így a Btk. felperes által hivatkozott szakaszát jelen eljárás során nem lehet alkalmazni. Határozatát a Jöt. 119. § (1)-(2) bekezdésére, illetve a 120. § (2) bekezdésére alapította.

Az alperes határozatával szemben a **felperes keresetet** terjesztett elő, melyben az alperes, és az elsőfokú vámhatóság határozatainak a hatályon kívül helyezését, és a gépjármű elkobzásának megszüntetését kérte, tekintettel arra, hogy már korábban a lefoglalás megszüntetésének lett volna helye. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását.

Keresetében hivatkozott arra, hogy a Jöt. 119. § (6) bekezdés e) pontja alapján a hatóságnak a perbeli gépjármű lefoglalását végzéssel meg kellett volna szüntetnie, mivel az nyilvánvalóan nem a jövedéki törvénysértés elkövetőjének tulajdonában állt, és tulajdonosként írásban nyilatkozott avonatközásban, hogy a jövedéki törvénysértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt jövedéki törvénysértés céljából használják fel. Ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható lett volna.

Előadta, hogy nem lehet jövedéki törvénysértést célzó átalakításról beszélni, tekintettel arra, hogy kizárólag a hátsó ülésor került kivételre, amely a gépjármű állagának, vázának sérelme nélkül történt, az bármikor visszaalakítható. Az ülésor kivételéhez szakember, vagy egyéb segítő igénybevételére sem volt szükség, így a tényállás tisztázásához sem volt szükség az ülésor kivételét bizonyítandó további vizsgálatokra.

Előadta, hogy a Jöt. 120. § (1) bekezdése szerint kizárólag csak a lefoglalt terméket, zárjegyet, szárított dohányt, illetve fermentált dohányt, továbbá a 119. § (2) bekezdés e)-f), és h) pontjában említett eszközt kell elkobozni, amennyiben jogerősen jövedéki bírság kerül kiszabásra, vagy a bírság kiszabása mellőzésre kerül. Ezen szakasz nem jelöli meg a 119. § (1) bekezdés g) pontját, mint szállításra használt eszközt, melyre az elkobzás elrendelése kötelező lett volna.

A Jöt. 120. § (2) bekezdésének alkalmazása sem indokolt, tekintettel arra, hogy nem történt átalakítás a gépjárművön, csupán az ülések kerültek kivételre.

Előadta, hogy nem tudható, hogy nem azon céllal vette-e ki **(R.Z. gépjármű vezető neve)** a hátsó ülésort, hogy a kutya ne hullajtsa el a szőrét az ülésen, és mivel tudta, hogy kitakarítva kell az autót visszavinne, nem a takarítást akarta-e megspórolni vele.

A gépjármű karosszériája, motorja, motorháza nem került átalakításra abból a célból, hogy jövedéki törvénytértést elősegítsenek vele.

Keresetét első tárgyaláson kiegészítette azzal, hogy jogszabály nem mondja ki, hogy mi minősül a Jöt. alkalmazásában átalakításnak, így kizárólag az átalakítás nyelvtani értelmezéséből lehet kiindulni. Erre tekintettel álláspontja szerint átalakításnak kizárólag az olyan vissza nem fordítható átalakítás minősül, amely szerkezeti átalakítást, illetve a gépjármű karosszériájába történő beavatkozást jelent.

Perbeli esetben azt sem lehet megállapítani, hogy ezen átalakításra a jövedéki törvénytértés céljából került-e sor. Tudomásuk szerint az üléspárnák kivételére azért került sor, hogy a kutya stabilan tudjon utazni. Kérte **(R.Z. gépjármű vezető neve)** tanúkenti meghallgatását annak érdekében, hogy az üléspárnák kivételére milyen okból került sor.

Előadta, hogy az 5/1990. (IV.12.) KöHÉM rendelet részletesen leírja, hogy mi minősül átalakításnak. Ezen jogszabály szerint nem minősül átalakításnak a járműbe beépített ülőhelyek számának ideiglenes csökkentése. Kérte szakértő kirendelését annak megállapítása érdekében, hogy az üléspárnák kivétele átalakításnak minősül-e.

Az **alperes ellenkérelmében** a felperes keresetének elutasítását kérte, perköltségben való marasztalás mellett. Ellenkérelmében kiemelte, hogy a közigazgatási eljárásban szakértő nem került kirendelésre, mivel a gépjármű átalakítása, mint ténykérdés, egyszerű szemrevételezéssel megállapítható volt. Az ülés - ülésrész - hiánya a közigazgatási iratok között fellelhető fényképfelvételeken egyértelműen megfigyelhető, illetve a közigazgatási iratokban is rögzítésre került a gépjármű lefoglaláskori állapota, mely szerint a hátsó ülésorból csak a háttámla található meg, az autóban maga az alsó ülés hiányzik. A felperes ezen körülményt nem vitatta.

Előadta, hogy a Kúria KGD 2008/98. számú eseti döntésében kimondta, hogy a Jöt. 120. § (2) bekezdése kifejezetten kötelezi a vámhatóságot arra, hogy a jövedéki bírságot kiszabó határozat jogerőre emelkedése utáni időben is intézkedjen az elkobzás foganatosítása érdekében, de a jövedéki törvénytértést célzó átalakítás esetén az elkobzásnak nem feltétele a jövedéki bírság kiszabása, annak megfizetése. Nincs jelentősége annak, hogy a szállításra használt eszköz kinek a tulajdonát képezi, azt el kell kobozni, amennyiben a Jöt. 120. § (2) bekezdése alapján a jármű átalakított. A Jöt. nem tesz különbséget az ideiglenes, vagy végleges átalakítás között a jogkövetkezmények tekintetében, így nincs jelentősége annak, hogy az ideiglenes átalakítás utóbb megszüntethető-e vagy sem, hiszen az ideiglenes átalakításnak éppen ez jelenti a lényegi elemét, nevezetesen azt, hogy az eredeti állapot bármikor visszaállítható.

Hivatkozott arra, hogy az irányadó bírói gyakorlatra tekintettel a jövedéki jogsértést célzó átalakítás megállapítható abból, hogy az átalakított helyen jövedéki termék kerül előtalálásra.

Előadta, hogy az 5/1990. (IV.12.) KöHÉM rendelet kizárólag az alkalmazása körében határozza meg az átalakítás fogalmát, perbeli esetben azonban a Jöt. szabályait kell alkalmazni, így a jövedéki eljárás során a rendeletben meghatározott fogalom nem alkalmazható.

A felperes keresete az alábbiak szerint **nem megalapozott**.

A per tárgyát alperes határozatának törvényességi felülvizsgálata képezte a Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási per keretében. A bíróság ítéletben arról döntött, hogy az alperes határozata az irányadó anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelel-e, illetve megállapítható-e olyan lényeges eljárési szabálysértés, amely az ügy érdemére nézve is kihatással volt.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. § (1) bekezdése szerint: „A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.”

A jövedéki adókról és jövedéki termékekről szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) 3. § (1) és (2) bekezdése szerint a törvény tárgyi hatálya minden jövedéki termék után fizetendő adóra, dohánygyártmányok általános forgalmi adójára, a jövedéki termék előállítására és forgalmazására, továbbá a jövedéki ügyekre terjed ki. Jövedéki terméknek minősül a dohánygyártmány is. A törvény személyi hatálya a 4. § alapján a jövedéki terméket és az annak előállítására alkalmas, e törvényben meghatározott terméket előállító, raktározó, tároló, szállító, forgalmazó, külföldről beszerző (beszállító), külföldre értékesítő, illetve egyéb módon birtokoló jogi személyre, jogi személyiség nélküli egyéb szervezetre és természetes személyre (a továbbiakban együtt: személy), valamint a jövedéki termék adóztatásával, forgalmazásával összefüggő felügyeleti, ellenőrzési és más hatósági feladatokat ellátó szervezetekre vonatkozik.

A Jöt. 119. § (1) bekezdése szerint: „A vámhatóság a jövedéki ügyben folytatott eljárása során a tényállás tisztázása, továbbá az e törvény szerinti elkobzás érvényesítése érdekében lefoglalást rendelhet el.”

A Jöt. 119. § (2) bekezdése szerint: „A vámhatóság

- a) az adózás alól elvont jövedéki terméket,
- b) a jogosulatlanul előállított cukorcefrét és abból előállított terméket,
- c) a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt, a 115. § (3) bekezdésének rendelkezése alá eső bort, borászati mellékterméket [e §, valamint a 120. § alkalmazásában az a)-c) pontokban meghatározottak a továbbiakban: termékek],
- d) a hamis, hamisított vagy jogtalanul megszerzett zárjegyet, adójegyet, hivatalos zárat (e §, valamint a 120. § alkalmazásában a továbbiakban: zárjegy),
- e) a jogosulatlanul előállított, birtokolt, vagy az arra jogosulatlan személy által használt desztillálóberendezést, sör előállítására alkalmas főzőüstöt és komlóforraló üstöt, valamint a dohánygyártmány előállítására alkalmas gépet és egyéb eszközt - a dohánylevél-töltőt ide nem értve -,
- f) a termékek, a zárjegy előállítására használt eszközt,
- g) a termékek, a zárjegy felhasználására, tárolására és szállítására használt eszközt - a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel -,
- h) a magánfőzésre használt desztillálóberendezést [e fejezet alkalmazásában az e)-h) pontokban meghatározottak a továbbiakban: eszközök], ha
 - ha) a magánfőző a 67/A. § (1) bekezdés szerinti bejelentésében az adó megállapításához szükséges adatok tekintetében valótlan adatokat ad meg,
 - hb) a 67/A. § (2) bekezdés szerinti nyilatkozattétel során a magánfőző valótlan nyilatkozatot tesz,
 - hc) a magánfőző a desztillálóberendezést a párlattól eltérő alkoholtermék előállítására használja,
 - hd) a magánfőző a párlatot a 67. § (2) bekezdés b) pontját megsértve értékesíti,

i) a 110/A. § megsértésével birtokolt szárított dohányt vagy fermentált dohányt, illetve a 110/B. § megsértésével értékesített cigarettapapír-lapot, cigarettapapír-hüvelyt, illetve dohánylevél-töltőt lefoglalja."

A **Jöt. 119. § (6) bekezdés e) pontja** szerint: „A lefoglalást végzéssel meg kell szüntetni

e) a szállításra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszközre, ha a tulajdonos írásban nyilatkozik arról, hogy a jövedéki jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt jövedéki jogsértés céljából használják fel, és ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható, vagy ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget megfizették."

A **Jöt. 120. § (1) bekezdése** szerint: „A lefoglalt termékeket, zárjegyet, továbbá a 119. § (2) bekezdés e) -f) pontjában említett eszközt el kell kobozni, ha a jövedéki ügyben jogerősen jövedéki bírság kerül kiszabásra."

A **Jöt. 120. § (2) bekezdése** szerint: „A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszközt a (3) bekezdésben foglaltakra tekintet nélkül el kell kobozni, ha azon a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást végeztek."

A **közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (KöHÉM rend.) 2. § (2) bekezdése** szerint: „A rendelet alkalmazásában jármű átalakítása a már forgalomba helyezett jármű olyan megváltoztatása, amely a típusbizonyítványban, az összeépítési engedélyben vagy a korábbi átalakítási engedélyben meghatározott adat, illetőleg közlekedésbiztonsági vagy környezetvédelmi jellemző módosulását eredményezi, valamint a gépkocsi alvázának (az alváz szerepét betöltő, az alvázsámot viselő szerkezeti elemének) cseréje."

A **KöHÉM rend. 2. § (3) bekezdés d) pontja** szerint: „Nem minősül átalakításnak *d)* a járműbe beépített ülőhelyek számának ideiglenes csökkentése."

A bíróságnak a felperes keresetének a tükrében abban a kérdésben kellett egyrészt állást foglalni, hogy a Jöt. alkalmazásában perbeli esetben átalakításnak minősül-e a gépjármű hátsó ülés párnáinak a kivétele.

A bíróság álláspontja szerint - szemben a felperes álláspontjával - a Jöt. alkalmazásában az átalakítás fogalma alatt nem kizárólag egy végleges jellegű, műszaki szempontból történő olyan átalakítás értendő, amely már nem visszafordítható. A Jöt. nem tesz különbséget ideiglenes vagy végleges átalakítás között, a jogkövetkezmények szempontjából ennek nincs jelentősége.

Perbeli esetben kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a gépjármű hátsó ülés párnái kivételre kerültek, és annak helyén adózatlan jövedéki termék - cigaretta - került előtálalásra. A jármű az ülés párnák eltávolítása miatt alkalmas volt arra, hogy abban a cigarettát nagyobb mennyiségben helyezték el, és azt szállítsák. Azáltal, hogy a hátsó ülés párnák a gépjárműből eltávolításra kerültek, az utastér megnövekedett, és ez lehetőséget nyújtott arra, hogy nagyobb mennyiségű terméket tudjanak vele szállítani.

Perbeli esetben annak megítélése, hogy a gépjármű hátsó ülés párnáinak az eltávolítása a Jöt. alkalmazásában átalakításnak minősül-e nem szakkérdés, hanem jogkérdés. Erre tekintettel a bíróság a felperes szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát elutasította.

A bíróság megítélése szerint a perbeli esetben a hátsó ülés párnák kivétele okán - a fentebb kifejtettek tekintetével - a gépjármű a Jöt. alkalmazásában átalakítottnak tekintendő.

A bíróság osztotta az alperes azon hivatkozását, hogy a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást kétséget kizáróan alátámasztják azon körülmények, hogy a perbeli gépjármű az ülés párnák kivétele okán átalakításra került, a jövedéki terméket az átalakított perbeli gépjárművel szállították, és ezen átalakított részből adózatlan jövedéki termék került előtalálásra.

A bíróság megítélése szerint - figyelemmel a fentebbi körülményekre - **(R.Z. gépjármű vezető neve)** vallomása nem alkalmas annak igazolására, hogy az ülés párnák kivételére nem a jövedéki törvénysértés elkövetése céljából került sor, ezért a bíróság a felperes **(R.Z. gépjármű vezető neve)** meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát elutasította. A bíróság megítélése szerint a gépjármű ellenőrzése során rögzített körülmények alapján egyértelműen az adózatlan cigaretta szállítása volt a célzat, a gépjármű átalakítására ezen okból kifolyólag került sor, és ez a célzat büntetendő elkobzással.

Itt jegyzi meg a bíróság, hogy életszerűtlen az a felperesi hivatkozás, miszerint költségkímélés, illetve a kutya stabil utazása miatt került volna sor az ülés párnák kivételére. Kétséges ugyanis, hogy egy 70 kg súlyú kutya stabilabban utazik 5 mesterkarton cigarettán, mint az ülés párnákon, illetve a kutya utazása során nem csak az ülés párnák, hanem az üléstámla - illetve a gépjármű egyéb része - is kutyaszőrös lehet, így csak az ülés párnák kivételével a felperes által hivatkozott cél nem érhető el.

A bíróság megítélése szerint a felperes okszerűtlenül hivatkozott a KöHÉM rend-ben foglaltakra, mivel a jogszabály megnevezéséből - mely szerint ez a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról tartalmaz rendelkezést - kiindulva megállapítható, hogy az ebben foglalt megállapításoknak a jármű átalakítására, illetőleg arra, hogy mi nem minősül átalakításnak műszaki szempontból van jelentősége, vagyis, hogy a forgalomba helyezett járművet engedély nélkül mely esetekben lehet megváltoztatni, illetve milyen minőségű megváltoztatáshoz szükséges külön engedély beszerzése. A 2. § (3) bekezdésében rögzített esetek megvalósításához engedély nem szükséges, azáltal a jármű műszaki jellemzője nem változik meg olyan mértékben, hogy ahhoz engedélyt kelljen beszerezni.

Perbeli esetben azonban nem a jármű műszaki paramétereinek műszaki szempontból való megfelelésének volt jelentősége, így ez a rendelet a bíróság álláspontja szerint nem vehető figyelembe.

A bíróság megítélése szerint amennyiben a jogalkotó célja az lett volna, hogy a felperes által hivatkozott KöHÉM rend-ben foglaltak legyenek irányadóak az átalakítás megítélése kapcsán, úgy a Jöt-ben erre utalás történt volna.

A bíróság megítélése szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, a gépjármű lefoglalását a Jöt. 119. § (6) bekezdés e) pontja alapján meg kellett volna szüntetni, tekintettel arra, hogy jövedéki eljárás során megállapításra került, hogy a szállításra használt perbeli gépjárművet a jövedéki törvénysértés elkövetése céljából átalakították, így a Jöt. 120. § (2) bekezdése alapján a gépjármű elkobzását kellett elrendelni.

A **Pp. 339. § (1) bekezdése** szerint: „Ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási

határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi."

A bíróság álláspontja szerint az alperes a tényállást megfelelő mértékben tisztázta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, és azokból helyes jogkövetkeztetést vont le, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A per az *illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja* alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos.

A feljegyzett illeték összege - a meg nem határozható perérték alapján - az *Itv. 39. § (3) bekezdés a) pontja*, és a *42. § (1) bekezdés a) pontja* alapján 21.000 forint, melynek megfizetésére a *Pp. 78. § (1) bekezdése* alapján a pervesztes felperes köteles.

A bíróság az alperes perköltségét a *32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdésében* foglaltak alapján munkaóránként 5.000 forintban állapított meg. A bíróság a jogi képviselőnek járó munkadíj megállapításánál 4 munkaórával számolt, figyelemmel a tárgyalások-, és a benyújtott előkészítő iratok számára. Mindezek alapján a bíróság a pervesztes felperest a *Pp. 78. § (1) bekezdése* alapján perköltség címén 20.000 forint megfizetésére kötelezte.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a *Pp. 340. § (1) bekezdése* zárja ki.

Nyíregyháza, 2015. július 02.

Juhászné dr. Bartha Ildikó
bíró